

Врабчо и Джавчо.

(Смѣхория).

Врабчо билъ тригодишно момченце. А *Джавчо* тримѣсечно кученце.

Тѣ силно се обикнали. *Врабчо* цѣлувалъ *Джавча* по муцунката. А *Джавчо* облизвалъ *Врабча* по устицата. Слѣдъ това заспивали прѣгърнати.

Врабчо говорѣлъ. А *Джавчо* джавкалъ. Но тѣ отлично се разбирали. Кога се раздѣляли *Врабчо* плачелъ, а *Джавчо* почвалъ да вие жалномилно. . .

Майката била недоволна отъ тази дружба и често се карала на *Врабча*:

— Не цѣлувай кученцето! Не се търкаляй съ него по трѣвата!

Но *Врабчо* си знаелъ своето.

Еднажъ майката отишла нѣкждѣ за прѣзъ цѣлия день. *Врабчо* останалъ при татка си. А